

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7Csp/114/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125207596
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2026:8125207596.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXXX/X, XXX XX A., právne zastúpený: JUDr. František Komka, advokát so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov, IČO: 37 941 054 proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, v spore o primerané finančné zadostučinenie vo výške 600 Eur, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi sumu 50 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti súd žalobný návrh žalobcu z a m i e t a.
- III. Žalobca má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou doručenom súdu dňa 22.09.2025 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu vo výške 600 eur. Žalobu odôvodnil tým, že v spore vedenom na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou 10Csp/1/2024 prebiehalo konanie o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, ako aj o určenie neprijateľných piatich zmluvných podmienok. Okresný súd Prešov vo svojom rozsudku 10Csp/1/2024 zo dňa 19.03.2025 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove 16CoCsp/10/2025 z 15.07.2025 určil vo výroku číslo II. až VI. dve neprijateľné zmluvné podmienky. Za každú požaduje sumu vo výške 300 eur, ktorú pokladá v celom rozsahu za dôvodnú. Čo sa týka rozsahu porušenia spotrebiteľského práva, táto otázka bola vyriešená v základnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má byť priznané už na základe judikovania neprijateľnosti, pričom len výška náhrady je závislá od rozhodnutia súdu, a to v rámci konkrétnych vnútroštátnych pravidiel zavádzajúcich spôsoby určenia primeranej satisfakcie zohľadňujúc pritom aj sankčnú zložku inštitútu.

2. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 17.10.2025 žiadal žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú. Na tunajšom súde prebiehalo konanie pod spisovou značkou 19Csp/70/2018, ktoré nadväzovalo na konanie 15C/420/2015, kde súd rozhodoval o primeranom finančnom zadostučinení. Rozhodovacia činnosť súdov dospela ďalej k tomu, že finančné zadostučinenie nemá byť ani zdrojom obohacovania spotrebiteľa, zároveň je nárokom nemajetkovej povahy, a preto jeho vznik a výšku môžu určovať len skutočnosti, ktoré zodpovedajú takejto povahe (Krajský súd Prešov 9Co/61/2018). Skutočnosť, že nevznikli žiadne dôvody na vyvolávanie súdneho sporu v konaní 10Csp/1/2024, okrem generovania trov právneho zastúpenia, je významné pre toto konanie preto, lebo viac ako 10 rokov ani žalobca sám subjektívne nepociťoval čokoľvek, čoby predstavovalo nielen jeho ujmu alebo vôbec akýkoľvek diskomfort ohľadne svojho postavenia, s ktorým

by vznikla nutnosť podania žaloby. Žalovaný preto tvrdí, že pri posudzovaní splnenia podmienok pre vznik nároku na finančné zadostučinenie uvedené skutočnosti ako reálny fakt nemožno prehliadať. Zároveň z podanej žaloby nevyplýva ohľadne sumy finančného zadostučinenia absolútne nič. Žalobca doposiaľ žalovanému nevrátil ani len tú sumu, ktorú si požičal. Celková vyplatená suma 1.963,01 eur, uhradená suma 1.687,77 eur žalobcom. Žalobu z tohto dôvodu žiadal zamietnuť.

3. Žalobca vo svojej replike zo dňa 29.10.2025 zotrval na svojej právnej argumentácii. Bol toho názoru, že základ nároku je daný a za dôvodnú považoval aj výšku primeraného finančného zadostučinenia. Žalovaný vo svojej duplike zo dňa 18.11.2025 zotrval na svojej právnej a skutkovej argumentácii a žalobu žalobcu žiadal zamietnuť.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, ako aj spisom Okresného súdu Prešov sp. zn. 10Csp/1/2024 a zistil tento skutkový stav :

5. Rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 10Csp/1/2024-71 zo dňa 19.03.2025 súd rozhodol:

I. Súd určuje, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500022692, zo dňa 15.3.2013, je bezúročný a bez poplatkov.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500022692, zo dňa 15.3.2013 v bode 7. Zmluvy, v znení: „Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 sa so zmluvnými dojednaniami zoznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zaväzujú sa ich dodržiavať.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500022692, zo dňa 15.3.2013 v článku 8. Dohoda o poskytnutí služby, v bode 8.1., v znení: „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 EUR a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 EUR v prípade ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je Veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500022692, zo dňa 15.3.2013 v článku 8. Dohoda o poskytnutí služby, v bode 8.4., v znení: „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet Dlžníka uvedený v čl. 2 Žiadosti/Zmluvy.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. k Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500022692, zo dňa 15.3.2013 uvedenú v čl. 8. Práva a povinnosti Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2, bod 8.3. v znení: „Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 sa zaväzujú v prípade zmien akýchkoľvek údajov, ktoré poskytli Veriteľovi v súvislosti s touto Zmluvou o RÚ, t. j. napr. pri ukončení pracovného pomeru, zmene zamestnávateľa, zmene adresy trvalého pobytu, zmene kontaktnej adresy alebo zmene telefónneho

čísla, túto zmenu nahlásiť Veriteľovi najneskôr do 10-tich pracovných dní od vzniku takejto skutočnosti. Dlžník, Spoludlžník 1 a Spoludlžník 2 je povinný oznámiť Veriteľovi okolnosti, ktoré môžu negatívne ovplyvniť schopnosť plniť záväzky Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2 z tejto Zmluvy o RÚ. Dlžník, Spoludlžník 1 a Spoludlžník 2 zodpovedá za škody, ktoré Veriteľ utrpí v dôsledku nesplnenia tejto povinnosti.“ Je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. k Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500022692, zo dňa 15.3.2013 uvedenú v čl. 14. Sankcie, v znení: „14.1. V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru alebo jej časti je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 14,6 % p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13. ods. 13.1. písm. a) tejto Zmluvy o RÚ okamžite splatnými všetky záväzky Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) podľa tejto zmluvy, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6 % p.a.).“ „14.2. Okrem zmluvnej pokuty podľa čl. 14. ods. 14.1. tejto Zmluvy o RÚ je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť

Veriteľovi úrok z omeškania určený podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení k prvému dňu omeškania s úhradou peňažného záväzku. Výška úrokov z omeškania bude určená tak, aby spolu so zmluvnou pokutou podľa ods. 14.1. tejto Zmluvy o RÚ nepresahovala maximálnu výšku podľa ods. 14.3. tejto Zmluvy o RÚ.“ 8 „14.5. Akékoľvek dojednania o zmluvnej pokute obsiahnuté v tejto Zmluve o RÚ a zaplatenie akejkoľvek zmluvnej pokuty podľa tejto Zmluvy o RÚ nemá vplyv na právo poškodenej strany požadovať náhradu škody vzniknutej porušením povinnosti, pre ktorú bola pokuta dojednaná, alebo iným porušením tejto Zmluvy o RÚ, a to v plnej výške.“ Je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VII. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %,o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Tento rozsudok súdu bol potvrdený rozhodnutím Krajského súdu v Prešove č.k. 16CoCsp/10/2025-154 zo dňa 15.07.2025 vo výroku číslo II., vo výroku číslo VI., ako aj vo výroku číslo VII.

6. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Prešov 19Csp/70/2018 zo dňa 02.12.2019, kde súd žalobcovi priznal primerané finančné zadostučinenie vo výške 500 eur na tom základe, že v spore vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 15C/420/2015 o uloženie povinnosti žalovanému zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, bol ako žalobca v postavení spotrebiteľa v celom rozsahu úspešný. Z tohto dôvodu súd považoval primerané finančné zadostučinenie za dôvodné okolnostiam prípadu, ako aj celého nároku. Rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 15C/420/2015 zo dňa 31.01.2017 súd rozhodol o povinnosti žalovaného zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným k zmluve o úvere zo dňa 15.03.2013 a priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania.

7. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 14.01.2026 v neprítomnosti žalovaného, ako aj jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neprítomnosť na tomto pojednávaní písomne ospravedlnili a súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti. Na súdom nariadenom pojednávaní právny zástupca žalobcu žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Poukázal na obsah doterajších prednesov, písomné vyhotovenie žaloby a dôkazy, ktoré boli súdom vykonané. Za dôvodnú považoval aj výšku primeraného finančného zadostučinenia.

8. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 1 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „združenie“) a označovanie výrobkov cenami.

Podľa § 2 písm. a) Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania.

Podľa § 3 ods. 3 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

9. Z citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona číslo 250/2007 Z.z. je zrejmé, že splnenie hmotnoprávných podmienok uvedených v tomto ustanovení zákona je úspech pri ochrane práv spotrebiteľa v dôsledku porušenia práv a povinností ustanovených týmto zákonom. Ďalšou podmienkou je, že porušiteľ voči ktorému sa spotrebiteľ domáha zdržania sa protiprávneho konania a odstránenia protiprávneho stavu pri poškodzovaní záujmu spotrebiteľa a v konaní o svoju ochranu bol úspešný. Práve citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa v poslednej vete § 3 ods. 5 zákona uvádza úpravu z ktorej vyplýva, že ak si spotrebiteľ úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej či už týmto zákonom alebo osobitným predpisom, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo iným predpisom zodpovedá.

10. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom číslo 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy (rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/20/2017 zo dňa 04.05.2017).

11. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky ako konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu.

12. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť nielen funkciu satisfakčnú, ale aj funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi. Zároveň ho treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že určením neprijateľnej zmluvnej podmienky je možné predpokladať, že dodávateľ ďalej v takomto konaní nebude pokračovať. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto vždy závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritériá, a to hlavne intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6Cdo/127/2017 citované ustanovenie má plniť satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo

povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitným predpisom. Pod úspešné platenie porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napríklad nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve.

13. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že čo do základu je nárok žalobcu v celom rozsahu daný. Žalobca bol úspešný v predchádzajúcom súdnom spore pod spisovou značkou 10Csp/1/2024, keď súd rozsudkom č.k. 10Csp/1/2024 zo dňa 19.03.2025, ktorý bol potvrdený rozhodnutím KS v Prešove sp. zn. 16CoCsp/10/2025 z 15.07.2025 vyhovel jeho žalobnému návrhu a vo výroku č. II. a VI. určil neprijateľné zmluvné podmienky v zmluvách žalovaného. Rozhodnutie súdu nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 27.08.2025. Čo do základu tak je možné konštatovať, že v súlade s § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, vznikol žalobcovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/127/2017 primerané finančné zadosťučinenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti. Napríklad nárok zo zodpovednosti za škodu z bezdôvodného obohatenia alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, zákon nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody alebo bezdôvodného obohatenia je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie, či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu. Pri posudzovaní predmetného nároku je potrebné podrobiť prieskumu a vyhodnotiť, či v danom zmluvnom vzťahu existovala hrozba vzniku ujmy. Pre priznanie daného nároku pritom nie je relevantné, či ku vzniku ujmy aj reálne došlo alebo nie. Na to, aby všeobecný súd priznal spotrebiteľovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie, úplne postačuje len samotná existencia hrozby vzniku ujmy počas účinnosti Zákona číslo 250/2007 Z.z. Žalovaný preukázateľne porušil práva žalobcu ako spotrebiteľa. Súd považoval samotný nárok žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie za dôvodný a žalobe vyhovel.

14. Výška priznaného finančného zadosťučinenia sa následne odvíjala od vlastnej úvahy súdu vychádzajúc zo skutkových tvrdení žalobcu. Konkrétna výška primeraného finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti a spĺňať požiadavku primeranosti. Žalobca si svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnil len svojou úspešnosťou v spore o určenie dvoch neprijateľných zmluvných podmienok a že si uplatňuje satisfakciu za porušenie jeho práv ako spotrebiteľa, ktoré bol nútený brániť. Neuviedol, či konanie žalovaného viedlo k vzniku aj iných negatívnych dôsledkov v jeho súkromnom a spoločenskom živote. Zároveň súdu ani netvrdil a nepreukázal, aby žalovaný vo vzťahu k nemu aplikoval neprijateľné zmluvné podmienky. Keďže uvedenými skutočnosťami žalobca neargumentoval, súd považoval výšku primeraného finančného zadosťučinenia v sume 50 EUR za v celom rozsahu dôvodnú. Vychádzal zo skutočnosti, že žalovaný porušil svoje povinnosti, keď do zmluvnej dokumentácie včlenil aj zmluvné podmienky, ktoré súdy považovali za rozporné so spotrebiteľským právom. Neboli preukázané ďalšie negatívne dôsledky v súkromnom alebo spoločenskom živote žalobcu, ktoré by boli dôsledkom konania žalovaného pri uplatňovaní si nároku v základnom konaní pod spisovou značkou 10Csp 1/2024. Priznaná suma primeraného finančného zadosťučinenia zodpovedá účelu a poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľov od porušenia práv spotrebiteľa. Na záver súd pripomína, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemá slúžiť na obohatenie spotrebiteľa ani kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale ide o nárok, ktorým sa reparuje ujma nemateriálnej povahy a musí zostať na úrovni a funkcii účinného odradzujúceho prostriedku ochrany (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 2Co/137/2016, 17Co/17/2018 a 9Co/50/2018).

15. Súd poukazuje napr. na rozhodnutie KS v Prešove 9CoCsp/60/2022 zo dňa 14.03.2023, kde súd potvrdil rozhodnutie súdu 1. inštancie, ktorým rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu

100 Eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia, kde v základnom konaní bol spotrebiteľ v spore o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy úspešný, rozhodnutie KS v Prešove 23CoCsp/7/2022 zo dňa 21.02.2023 potvrdená suma 50 EUR, OS Prešov 29Csp/112/2022 zo dňa 16.11.2022 priznaná suma 100 EUR, 9Csp/116/2022 zo dňa 07.11.2022 priznaná spotrebiteľovi suma 100 EUR, ako aj napr. 11Csp/8/2022 zo dňa 29.04.2022.

16. Súd priznal žalobcovi sumu 50 EUR (za každú judikovanú zmluvnú podmienku, ktorá bola súdom určená za neprijateľnú sumu 25 Eur) titulom primeraného finančného zadosťučinenia, ktorú považuje za primeranú a postačujúcu a v prevyšujúcej časti jeho žalobný návrh ako nedôvodný zamietol.

17. Súd zamietol návrh žalovaného na vykonanie dokazovania vypočítaním žalobcu. Súd poukazuje na to, že tento navrhovaný dôkaz považoval za neúčelný, nadbytočný a nehospodárny. Navyše, tento dôkaz navrhol samotný žalovaný, ktorý sa súdom nariadených pojednávaní ani nezúčastňuje a svoju neprítomnosť ospravedlňuje. Súd výsluch žalobcu nepovažoval za podstatný pre rozhodnutie súdu o jeho nároku, právny zástupca žalobcu tento dôkaz nenavrhol, žalovaný sa pojednávaní ani nezúčastnil, a z tohto dôvodu bol tento dôkaz súdom zamietnutý. Žalobu skutkovo vymedzil žalobca svojím úspechom v základnom konaní o určenie dvoch neprijateľných zmluvných podmienok. Žiadne iné skutočnosti netvrdil. Súd má tak za to, že žiadne iné okolnosti ako tie, ktoré tvrdil v žalobe by jeho výsluchom neboli preukázané, preto tento dôkaz v celom rozsahu zamietol.

18. S poukazom na právoplatnosť rozsudku v spore pod sp. zn. 10Csp/1/2024, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.08.2025 a doručenie žaloby žalobcu na súd 22.09.2025, je námietka premlčania vznesená žalovaným v celom rozsahu nedôvodná, keďže trojročná premlčacia doba v tomto prípade neuplynula. Žaloba žalobcu bola súdu doručená včas.

19. Žalovaný poukazyval na konanie 15C/420/2015, ako aj konanie na tunajšom súde, ktoré prebiehalo pod spisovou značkou 19Csp/70/2018. Aj keď súd v spore 19Csp/70/2018 priznal žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500 eur, to sa týkalo základného konania pod spisovou značkou 15C/420/2015, kde súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy v zmluve zo dňa 15.03.2013. Pri samotnej výške priznaného primeraného finančného zadosťučinenia však súd vzhliadol aj na rozhodujúcu skutočnosť tvrdenú žalovaným, že mu žalobca nesplatil ani istinu poskytnutého úveru.

20. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 CSP. Z dôvodovej správy k ustanoveniu § 255 CSP vyplýva, že v tomto ustanovení sa premieta zásada úspechu v spore ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. Predkladateľ k ustanoveniu § 255 CSP dodal, že podľa kritéria úspechu v konaní môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu. Príkladom je náhrada nemajetkovej ujmy, náhrada škody v peniazoch, ktorá nebola priznaná v požadovanej výške. Niet akýchkoľvek pochybností o tom, že v prejednávanej veci výška nároku žalobcu závisela od úvahy súdu. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia nie čo do základu uplatneného nároku. Podľa názoru súdu, aj v súčasnosti § 255 ods. 2 CSP v spojení s článkom 3 ods. 1 a 2 CSP zakladá priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške. Súd z tohto dôvodu žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.